

ESPAI D'OPINIONS**Nº174**
Juny 2012**Teresa Riera Madurel****Diputada Grup Socialista
Parlament Europeu**

L'HORIZZÓ 2020 I LA NECESSÀRIA APOSTA EUROPEA PER LA R+d+i PER SORTIR DE LA CRISI

La Unió Europea es troba en un moment clau en el que ha de decidir sobre les noves perspectives financeres i sobre les polítiques i programes que seran vigents durant el període 2014-2020. Per tant, a banda del necessari aprofundiment de la integració política i econòmica que requereix la Unió, les noves polítiques seran gran part de la resposta pràctica que la UE oferirà per a sortir de la crisi econòmica a la que ens enfrontem. Una crisi que ha posat en evidència les debilitats del nostre model productiu.

Amb l'objectiu de sortir enfortits d'aquesta difícil situació i per a reconduir l'economia europea, l'Estratègia Europa 2020 aposta clarament per la recerca i la innovació com a mitjans per a avançar cap a una economia basada en el coneixement que garanteixi un creixement més equilibrat, diversificat i sostenible. És en aquest context que el nou *Programa Marc de Recerca i innovació: Horitzó 2020 (2014-2020)* jugarà un paper determinant com a principal instrument europeu de suport financer a les activitats de recerca i d'innovació.

Per primera vegada, el nou *Horitzó 2020* reuneix, sota un mateix paraigües, el recolzament a la recerca i la innovació (abans en programes diferents), adoptant així un enfocament integrat que va des de el suport a la recerca fonamental fins a la comercialització de productes i serveis innovadors. I ho fa marcant-se tres objectius principals: l'excel·lència científica, el lideratge industrial i oferir respostes als majors reptes socials als que s'enfronta Europa en àmbits com la sanitat, l'energia, el canvi climàtic, el transport o la seguretat.

Tornant a l'Estratègia 2020, avançar cap al model econòmic que aquesta defensa -basat en l'aposta per l'ocupació, la productivitat i la cohesió social- només es podrà fer si garantim l'estabilitat del sistema de recerca i innovació en termes de recursos econòmics i humans. Dit d'una altra manera, reduir la inversió en I+D+i com s'està fent a Espanya afectarà negativament al rendiment del nostre sistema de ciència i tecnologia, a la capacitat de crear coneixement, i

en última instància repercutirà negativament en la nostra competitivitat i en el nostre benestar social.

Per tant, és absolutament imprescindible que el finançament de la política comunitària de recerca i innovació no es vegi perjudicada pels retalls pressupostaris. Per aquest motiu, com a ponent del Programa Horitzó 2020 al Parlament Europeu he reclamat que es dobli el pressupost en relació a l'anterior programa, arribant a la xifra de 100.000 milions d'euros davant els 80.000 proposats inicialment per la Comissió. El nou Horitzó 2020 requereix un pressupost ambiciós, però també equilibrat. L'ambició es deriva de la citada importància de la I+D+i per al model econòmic que volem. L'equilibri és necessari per a combinar de manera intel·ligent el recolzament a activitats d'innovació més properes al mercat amb el suport a la recerca fonamental que és imprescindible però que, normalment, produeix resultats a més llarg termini.

Per altra banda, la segona variable sobre la que depèn la nostra competitivitat són els recursos humans: sense investigadors no hi ha I+D+i sobre la que construir el creixement econòmic que desitgem. La Comissió estima que situar-nos a l'objectiu d'inversió del 3% del PIB en recerca implica incorporar al sistema un milió de nous investigadors. No obstant, totes les anàlisis indiquen que en la situació actual no es donen les millors condicions per a arribar a aquestes xifres; nombroses disciplines no aconsegueixen atraure als millors estudiants, els retalls en recerca estan accentuant la fuga de talent i un percentatge encara molt alt de dones investigadores abandonen les seves carreres. Per tant, el nou Horitzó 2020 haurà de jugar un paper determinant per a sentar les bases que permetin incrementar i millorar els recursos humans dedicats a la recerca i a la innovació a Europa.

La tasca que ens queda ara per davant no serà fàcil. Amb un panorama polític europeu dominat per la dreta i la conseqüent aposta per l'austeritat com a única resposta vàlida per a sortir de la crisi, no serà senzill convèncer als estats de la necessitat d'invertir en sectors claus per al creixement com l'I+D+i i l'educació. Hem de tenir clar que el resultat de les negociacions entre el Parlament i el Consell marcarà la nova política de recolzament a la recerca i la innovació europea per al període 2014-2020. Per tant, i com deia al començament és imprescindible aconseguir un Horitzó 2020 ambiciós que ens permeti transformar el nostre model econòmic. Només així podrem garantir el creixement i la competitivitat de la Unió Europea a llarg termini, condicions al mateix temps indispensables per a poder mantenir el model social europeu i el nostre estat del benestar.